

JORNADA MUNDIAL DEL TREBALL DIGNE

Aquest 7 d'octubre CCOO de Catalunya i la UGT de Catalunya celebren per sisena vegada la **Jornada Mundial del Treball Digne**, convocada per la **Confederació Sindical Internacional**.

Arreu del món, de les illes Fiji a l'extrem oriental, a Hawaii a l'extrem occidental, les organitzacions sindicals organitzaran tota mena d'activitats, des de tallers fins a seminaris i manifestacions, per recordar que al món encara hi ha molts treballadors en condicions precàries i que cal reivindicar un treball digne per tothom.

El treball digne té quatre fonaments:

- **L'ocupació de qualitat**
Tothom hauria de veure garantit el seu dret al treball i a un **treball de qualitat** que li permeti viure a ell/ella i a la seva família.
- **Els drets laborals**
Les **normes internacionals** acordades per la OIT són un marc legal incondicional que inclou: la **llibertat de sindicació i eradicació de la discriminació laboral**, del **treball forçat** i del **treball infantil**.
- **El diàleg social**
El diàleg social és l'àmbit en el qual els treballadors exerceixen el **dret d'exposar les seves opinions, defensar els seus interessos i negociar** les condicions associades a la seva activitat laboral.
- **Els serveis públics**
L'accés a la protecció social és un **dret fonamental** i un instrument per a la promoció del **benestar humà** i el **consens social**. Afavoreix el **creixement equitatiu, l'estabilitat social i l'acompliment econòmic** de les societats.

El **treball digne** forma part del primer dels **Objectius del Mil·lenni** promoguts per l'ONU el 2000: "Eradicar la pobresa extrema i la fam". Aquest objectiu contempla la necessitat imprescindible d'aconseguir **l'ocupació plena i productiva** i el **treball digne** per a tothom, incloent-hi especialment dones i joves. Davant la crisi de l'ocupació i la precarietat creixent

d'àmplies capes de la població global, la OIT presentà el 2009 un Pacte Mundial per l'Ocupació que recollia aquest objectiu i plantejava un marc per assolir-ne la realització. Donat que els governs a escala mundial són incapaços de controlar les multinacionals i les finances globals, l'única via perquè l'economia torni a estar al servei dels ciutadans i les ciutadanes és reforçar el poder dels treballadors.

Només un 7% dels treballadors tant en l'economia formal com en la informal, estan afiliats a centrals sindicals, però milions d'ells desitgen estar sota el paraigua de la seva protecció i seguretat ja que les estadístiques demostren que les societats més riques i cohesionades són les que respecten i promouen amb més determinació i èxit el treball digne. De fet, l'informe *'Països en situació de risc. Violacions dels drets sindicals. 2013'* descriu com les societats amb unes organitzacions sindicals fortes i una cobertura extensa de la negociació col·lectiva, contribueixen a reduir les desigualtats salarials i a assolir una distribució més justa dels ingressos. En canvi, en aquells on hi ha grans desigualtats socials, també hi ha un grau més elevat de **persecució sindical**. El país amb més sindicalistes assassinats és **Colòmbia**, que concentra el 60% dels morts, seguida per països com **Guatemala** o d'altres que van participar a la Primavera Àrab com ara **Tunísia, Egipte i Bahrein**. Segons l'informe del Col·lectiu d'Unitat dels treballadors (CUT), de 1986 a 2012 hi van haver més de **3.000** assassinats.

Són molts els països on els i les treballadors/es no poden gaudir dels drets bàsics d'un treball digne i han de fer front a la discriminació, l'explotació i la desigualtat... Els casos més impactants són els de **l'explotació infantil**, que segons l'OIT afecta avui **246 milions** de nens i nenes entre **5 i 17 anys**, forçats/des a treballar en condició inhumanes i sense accés a l'escolarització ni la sanitat. També es fa especialment insuportable la situació de **discriminació** que pateix la **dona** en el món del treball. La gran majoria de pobres al món són dones. Als països africans, asiàtics i llatinoamericans aquesta desigualtat és més acusada. Nacions Unides ja va advertir que la desocupació femenina i la proporció de dones ocupades en **sectors de baixa productivitat** segueix sent sistemàticament superior a la dels homes, i fins i tot en alguns països s'ha incrementat.

Però no només al tercer món es violen constantment els drets dels treballadors, a Europa les darreres dades d'Eurostat són alarmants, ja que assenyalen que hi ha 26,59 milions de persones a la UE que no tenen feina, de les quals 3,45 milions són menors de 25 anys. Si hi afegim que el percentatge de treballadors que es veu obligat a treballar a temps parcial és del 55,5% a l'Estat espanyol, mentre que la mitjana a la UE-27 és del 26,6%, i que només un 16% dels treballadors de l'Estat espanyol amb contracte temporal van aconseguir passar a tenir un contracte indefinit, mentre la mitjana de l'Europa del 27 era del 23%, veiem que tenim múltiples raons per participar en aquesta jornada de reivindicació.

El proper 7 d'octubre, Dia del Treball Digne, proclamarem que els països que tenen societats cohesionades socialment i amb economies en creixement, com ara Suècia, Bèlgica o Canadà, són els que tenen un alt nivell de sindicació i afiliació.

Per això, la Jornada Mundial del Treball Digne es desenvolupa enguany sota el lema: 'Organitza't'. Perquè el grau d'organització de la societat civil, inclòs el món del treball, es correspon amb el grau de justícia i de progrés social d'un país.

Fonts:

<http://2013.wddw.org/es/portada/>

<http://www.ituc-csi.org/?lang=es>

<http://www.ilo.org/global/lang--es/index.htm>

<http://www.un.org/es/millenniumgoals/poverty.shtml>

http://www.undp.org/content/undp/es/home/mdgoverview/mdg_goals/mdg1/

http://www.unmillenniumproject.org/reports/goals_targetsS.htm

